Dosarul nr. 3-1825/2022
2-22104007-12-3-19072022

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat public la 26.03.2024 în mun.Chişinău
Hotărârea integrală întocmită la 28.05.2024

26.03.2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Preşedintele şedinţei, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Versavia Șumilin

examinând în ședință publică, acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Constantin Huzun împotriva Centrului Național Anticorupție, Inspectoratul General al Poliției, cu privire la anularea parțială a Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine nr.9512 din 05.07.2022,

a c o n s t a t a t :

La 19.07.2022, Constantin Huzun a înaintat acțiune împotriva Centrului Național Anticorupție și Inspectoratului General al Poliției, solicitând :

- Anularea în tot a actului administrativ individual defavorabil – rezultatul testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului național de securitate publică și subdiviziunilor din subordine (nr. înreg. 9512 din 05.07.2022) reflectat în raportul întocmit de Centrul Național Anticorupție în privința reclamantului Huzun Constantin.

În motivarea acțiunii s-a invocat următoarele : Procedura prealabilă. Conform art. 22 alin. (1) din Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, testul de integritate profesională şi sancţiunea disciplinară aplicată ca urmare a rezultatului negativ al testului de integritate profesională pot fi contestate de agentul public testat în instanţa de contencios administrativ fără respectarea procedurii prealabile, în modul prevăzut de legislaţie.

Astfel, prezenta acţiune este înaintată direct în instanţa de contencios administrativ fără respectarea procedurii prealabile, având ca temei juridic prevederile art. 22, alin. (1) din Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, în baza căruia, testul de integritate profesională ca urmare a rezultatului negativ al testului de integritate profesională pot fi contestate de agentul public testat în instanţa de contencios administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

Relatează că, în fapt din actele aduse la cunoştinţă lui Huzun Constantin, rezultă că la 24 august 2021 a fost adoptată decizia de iniţiere a testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine, decizie autorizată prin încheierea judecătorului din 7 septembrie 2021, pe un termen de 6 luni.

Conform extrasului din raportul Centrului Naţional Anticorupţie privind rezultatele testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului naţional de securitate publică şi subdiviziunilor din subordine (nr. înreg. 9512 din 05 iulie 2022), a fost înregistrat rezultat negativ al testului de integritate profesională, fiind stabilită încălcarea art. 7 alin. (2) lit. a) de neadmitere a manifestărilor de corupţie.

Potrivit conţinutului raportului s-au indicat următoarele:

„1.46. Huzun Constantin, echipajul MAI 9715, mun. Chişinău, bd. Iuri Gagarin 2, exercitându-şi atribuţiile de serviciu; agentul public Huzun Constantin a stopat automobilul condus de testor care nu a cedat trecerea pietonului şi nu purta centura de siguranţă. Agentul public s-a prezentat şi a comunicat testorului încălcările comise, sumele amenzilor şi punctele de penalizare care urmează a fi aplicate. Între timp stopând un automobil ce a comis aceeaşi încălcare, însă ulterior lăsînd să plece fără i-a fi întocmit proces-verbal cu privire la contravenţie. În cadrul discuţiei cu testor, agentul public tărăgăna din timp, arătînd testorului predispunerea de negociere. Testorul a propus agentului public să întocmească proces-verbal pe o încălcare, care prevede o sancţiune mai mică şi nu prevede aplicarea punctelor de penalizare. Agentul public a răspuns că testorul are o amendă de 2400 lei, adăugând : „ - Da asta depinde de singur, dacă vrei îţi fac vreo una care să plăteşti numai vreo 200 lei şi...”, testorul a acceptat propunând să fie întocmit proces-verbal pe faptul că a trecut drumul nereglementar, agentul public a răspuns că pentru astfel de încălcare nu poate, precizînd :„- îţi pun una să plăteşti 200 lei şi o să fie tot normal”. Atunci, testorul a întrebat dacă 200 de lei din partea sa va fi bine, la ce agentul public a făcut din umeri dînd de înţeles că suma nu este suficientă. Ulterior testorul a întrebat dacă să pună banii în asigurare, la ce agentul public a cerut testorului să urce în maşină şi să aştepte cînd el se va apropia. Ulterior, agentul public Huzun Constantin a comunicat testorului că după automobilul acestuia în sistem sînt amenzi neachitate. Testorul a precizat că automobilul nu îi aparţine şi nu el a acumulat amenzile. Agentul public a informat testorul că va întocmi o citaţie pentru proprietarul automobilului. În cadrul discuţiei purtate agentul public exercita o presiune psihologică asupra testorului în vederea determinării acestuia de a majora suma propusă de 200 lei anterior. Astfel, testorul a întrebat dacă urmează să meargă pînă la maşină, la ce agentul public a răspuns : „-Aici!”, testorul a transmis în mîină agentului public suma de 400 lei spunând :„ - Ţine 400 ca să nu am întrebări! E bun aşa ? ”, agentul public a luat banii şi a răspuns:„- Da, da”.

Cu cele relatate în raport şi constatările efectuate reclamantul își exprimă dezacordul, după cum urmează.

Circumstanţele de drept.

Potrivit art. 20 din Constituţia RM, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

În conformitate cu prevederile art. 26 din Constituţia RM, dreptul la apărare este garantat. Fiecare om are dreptul să reacţioneze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor şi libertăţilor sale.

După cum rezultă din prevederile art. 43 alin. (1) Constituţia RM, orice persoană are dreptul la muncă, la libera alegere a muncii, la condiţii echitabile şi satisfăcătoare de muncă, precum şi la protecţia împotriva şomajului.

În corespundere cu prevederile art. 54 Constituţia RM, în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului şi cetăţeanului. Exerciţiul drepturilor şi libertăţilor nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internaţional şi sunt necesare în interesele

securităţii naţionale, integrităţii teritoriale, bunăstării economice a ţării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracţiunilor, protejării drepturilor, libertăţilor şi demnităţii altor persoane, împiedicării divulgării informaţiilor confidenţiale sau garantării autorităţii şi imparţialităţii justiţiei. Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24. Restrângerea trebuie să fie proporţională cu situaţia care a determinat-o şi nu poate atinge existenta dreptului sau a libertăţii.

În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) lit. a) Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Potrivit art. 189 alin. (1) Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

La caz, admisibilitatea acţiunii în contencios administrativ este condiţionată inter alia de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice.

În conformitate cu prevederile art. 17 Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 39 Codul administrativ, controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acţiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare în prima facie - circumstanţele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. - probabilitatea (posibilitatea) lezării unui drept al său prin cel puţin una din formele activităţii administrative: a) act administrativ individual; b) act administrativ normativ art. 12); c) contract administrativ; d) act real, e) operaţiune administrativă. Probabilitatea că dreptul subiectiv ar putea fi vătămat este prezumată de fiecare dată când o persoană este destinatar al actului administrativ individual defavorabil.

În speţă, se reţine, că Huzun Constantin este persoana supusă controlului şi este destinatarul actului administrativ defavorabil discreţionar de constatare - raportul privind rezultatul negativ al testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului naţional de securitate publică şi subdiviziunilor din subordine.

Prezenta acţiune înaintată de reclamant, reprezintă o acţiune în contestare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) Codul administrativ. Or, elementul central al obiectului acţiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual.

Aspecte privind încălcarea dreptului la apărare.

Consider că datorită procedurii defectuoase, reclamantului i s-a încălcat dreptul la o apărare efectivă, din următoarele considerente.

Potrivit art. 7, alin. (1), lit. c) din Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, agenţii publici au dreptul: de a fi informaţi cu privire la testele de integritate profesională realizate în privinţa lor.

Iar, potrivit art. 8, alin. (2), lit. e) din aceiaşi lege, entităţile publice şi organele de auto administrare au următoarele obligaţii: e) de a informa agenţii publici referitor la testele de integritate profesională realizate în privinţa lor.

De asemenea, conform art. 14, alin. (1) din Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, decizia motivată de iniţiere a testării integrităţii profesionale în cadrul evaluării integrităţii instituţionale se ia de către instituţia care evaluează integritatea instituţională şi se autorizează de către instanţa de judecată care este competentă în conformitate cu prevederile art. 3436 din Codul de procedură civilă. Decizia motivată de iniţiere a testării integrităţii profesionale şi autorizarea sînt confidenţiale pînă la transmiterea raportului privind rezultatele evaluării integrităţii instituţionale entităţii publice sau organului de autoadministrare în conformitate cu art. 18 alin. (5) din prezenta lege.

Conform art. 343^6 Cod de Procedură Civilă, cererile de autorizare a testării integrităţii profesionale se examinează de către judecătoriile de drept comun în a căror rază teritorială îşi au sediul autorităţile indicate la art. 12 din Legea nr. 325/2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale.

Potrivit art. 343^7 Cod de Procedură Civilă, judecătorul se expune prin încheiere cu privire la autorizarea deciziei de iniţiere a testării integrităţii profesionale în cadrul evaluării integrităţii instituţionale, luată de către instituţia care evaluează integritatea instituţională, în termenele şi condiţiile prevăzute de Legea nr.325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale.

În acest context, a se observa că legiuitorul a stabilit expres că agenţii publici au dreptul de a fi informaţi cu privire la testele la care au fost supuşi, corelativ entităţile publice având obligaţia de informa agentul public.

Însă contrar acestor obligaţii/garanţii instituite de lege, reclamantului până la data depunerii prezentei acţiuni nu i-a fost adusă la cunoștință decizia motivată de inițiere a testării integrității profesionale şi nici încheierile instanţei prin care a fost autorizată testarea.

Cu privire la un eventual argument precum că procedura este confidenţială, reclamantul îl apreciază ca neîntemeiat, or, legiuitorul a reglementat expres până la ce etapă procedura este confidenţială - pînă la transmiterea raportului privind rezultatele evaluării integrităţii instituţionale entităţii publice sau organului de autoadministrare.

Cu privire la procedura privind aprecierea rezultatului testului de integritate profesională, reclamantul, de asemenea, nu a fost informat prin notificare/citaţie sau alt mod, în vederea prezenţei sale şi pentru a-şi apara drepturile sale, fie personal, fie prin reprezentant, fiind astfel lipsit de posibilitatea de a prezenta probe sau combate cele constatate de către agenţii statului (testorii).

Menționează şi faptul că în cazul dat legea nu stabileşte că această procedură se înfăptuieşte în lipsa persoanei vizate şi fără participarea părţilor.

Ca urmare, aprecierea rezultatului testului de integritate cu calificativul „negativ”, fără ca reclamantul să fie prezent, consideră că reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

În acest sens sunt relevante constatările Curţii Constituţionale din Hotărârea pentru controlul constituţionalităţii unor prevederi din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrităţii profesionale (Sesizarea nr. 43a/2014), unde la pct.60, Curtea reţine că garanţiile unui proces echitabil în materie penală, stabilite de către Curtea Europeană, sunt aplicabile în egală măsură şi procedurilor disciplinare (a se vedea, inter alia, Vanjak v. Croaţia, 14 ianuarie 2010), luând în considerare atât gravitatea acuzaţiilor împotriva agentului public, cât şi consecinţele grave aplicabile, şi anume potenţiala

aplicare a sancţiunii disciplinare (posibil pierderea locului de muncă), în ciuda faptului că legislaţia operează cu categoria de răspundere disciplinară, şi nu penală.

Respectiv, inclusiv din aceste raţiuni, reclamantul urma să fie informat despre toate acţiunile ce l-au vizat direct şi indirect, în mod special cu referinţă la procedura de apreciere a rezultatelor testului de integritate profesională.

La caz, prezintă relevanţă şi constatările Curţii Constituţionale, expuse în Hotărârea privind excepţia de neconstituţionalitate a unor prevederi din articolul 3438 din Codul de procedură civilă (aprecierea rezultatului testului de integritate profesională, sesizarea nr. 41 g/2021) nr. 37 din 7 decembrie 2021, unde lapct. 87 Curtea a reţinut faptul că, Comisia de la Veneţia a menţionat că este important să fie asigurat dreptul la un proces judiciar atunci când o persoană supusă verificării consideră că i-au fost lezate drepturile.

Se recomandă efectuarea următoarelor modificări [...] persoana care a fost supusă unui test de integritate trebuie să aibă posibilitatea să conteste decizia, modul de desfăşurare şi rezultatul testului în faţa unui tribunal (Opinia CDL-AD(2015)031 asupra proiectului Legii Ucrainei privind verificarea integrităţii, §§ 85, 90).

În cadrul acestui proces, persoanei vizate trebuie să i se ofere drepturile la „înlesnirile necesare pregătirii apărării sale", în conformitate cu articolul 6 § 3 lit. b) din Convenţia Europeană, precum şi dreptul să „audieze sau să solicite audierea martorilor acuzării", în conformitate cu articolul 6 § 3 lit. d) din Convenţia Europeană (a se vedea Opinia amicus curiae (CDL-AD(2014)039) referitoare la Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind testarea integrităţii profesionale, §§ 59-60).

În aceste condiţii, Curtea a considerat că legislatorul putea să prevadă dreptul agentului public testat de a contesta rezultatul testării integrităţii profesionale stabilit de instituţia evaluatoare în instanţa de contencios administrativ, după efectuarea evaluării integrităţii instituţionale, acordându-i prerogative depline pentru a prezenta dovezi în apărarea sa.

Curtea a considerat că această măsură alternativă poate asigura obiectivele urmărite de legislator - confidenţialitatea identităţii testorilor, a metodelor şi a mijloacelor de testare şi, respectiv, asigurarea eficienţei evaluării integrităţii instituţionale -, fără a fi necesară limitarea dreptului agentului public testat de a participa în instanţa de judecată la aprecierea rezultatului testării integrităţii profesionale şi de a contesta decizia instanţei judecătoreşti.

De asemenea, Curtea a considerat că măsura alternativă descrisă supra nu va prejudicia buna desfăşurare a etapelor ulterioare de evaluare a instituţiei (i.e. etapa a treia şi etapa a patra - a se vedea § 50 supra) şi, în fine, nu se va diminua efortul statului în prevenirea şi combaterea corupţiei în cadrul entităţilor publice.

Conform pct. 93 din Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 37 din 7 decembrie 2021, până la modificarea legislaţiei în domeniul evaluării integrităţii instituţionale, instituţia care evaluează integritatea instituţională, după efectuarea testului de integritate profesională, va aprecia rezultatul acestuia. După comunicarea rezultatului testării, agentul public testat va avea posibilitatea: 1) să conteste rezultatul testării integrităţii profesionale în instanţa de judecată în ordinea contenciosului administrativ; 2) să participe în instanţa de judecată la examinarea rezultatului testării integrităţii, cu asigurarea confidenţialităţii testorilor, a mijloacelor şi metodelor de testare; 3) să aibă acces la materialele testării, cu asigurarea confidenţialităţii testorilor, a mijloacelor şi metodelor de testare; 4) să utilizeze căile de atac reglementate de Codul administrativ. Contestarea rezultatului testării integrităţii profesionale suspendă cursul termenului de prescripţie de tragere la răspundere disciplinară.

Un alt temei al declarării nulităţii rezultatului testării integrităţii profesionale, îl reprezintă încălcarea dreptului de a nu fi judecat în baza probelor acumulate în urma provocării.

Jurisprudenţa Curţii Europene cu privire la implicarea agenţilor sub acoperire şi, mai exact, cu privire la utilizarea lor în calitate de agenţi provocatori în cadrul procedurilor de investigaţie analizează şi asimilează activitatea acestora cu acţiunile de instigare la comiterea de infracţiuni.

Cu referinţă la obiectul de reglementare şi procedura testării integrităţii profesionale s-a creat o practică abuzivă şi vicioasă privind punerea în aplicare a acestei legi, fapt ce rezultă din modul de desfăşurare a testelor de integritate profesională şi provocarea funcţionarilor din sfera publică.

Prin pct. 4 din Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, s-a statuat că, evaluarea integrităţii instituţionale reprezintă un proces de identificare a riscurilor de corupţie în cadrul entităţii publice cu ajutorul metodelor analitice şi practice (testarea integrităţii profesionale), de descriere a factorilor care determină riscurile identificate şi consecinţele acestora, precum şi de oferire a recomandărilor pentru diminuarea lor, desfăşurat în conformitate cu prevederile prezentei legi; test de integritate profesională - creare şi aplicare de către testor a unor situaţii virtuale, simulate, similare celor din activitatea de serviciu, materializate prin operaţiuni disimulate, condiţionate de activitatea şi comportamentul agentului public testat, în vederea urmăririi pasive şi stabilirii reacţiei şi a conduitei acestuia, determinînd astfel gradul de afectare a climatului de integritate instituţională şi riscurile de corupţie în cadrul entităţii publice în procesul evaluării integrităţii instituţionale; testarea integrităţii profesionale - totalitate a proceselor aferente desfăşurării testului de integritate profesională, etapă a evaluării integrităţii instituţionale.

Din interpretarea normei art. 4 din Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, rezultă că, procedura de efectuare a testării integrităţii profesionale de către testor trebuie să se desfăşoare în vederea urmăririi pasive şi stabilirii reacţiei şi a conduitei agentului public, fiind exclusă orice posibilitate de a supune provocării persoana supusă testului.

Cu toate acestea, iniţiativa de corupere a parvenit din partea agenţilor statului (testorilor). Mai mult decât atât, din sensul raportului, testorii pe parcursul „verificării” au insistat asupra „rezolvării” cazului pe loc, ce într-un final a dus la acceptarea sumei de bani oferite.

Respectiv, din cele expuse în raport, poate fi constatat că testorul nu s-a rezumat în a urmări în mod pasiv şi stabili reacţia şi conduita reclamantului aşa cum prevede legea, dar el au fost cel care a insistat asupra primirii banilor de către reclamant.

În acest sens, se atrage atenţia instanţei de judecată că această conduită a agentului statului este contrară atât prevederilor Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, cât şi dreptului la un proces echitabil, or, deja sunt unanim cunoscute standardele CtEDO în privinţa probelor obţinute prin provocare.

Având în vedere cele expuse, pornind de la faptul că jurisprudenţa CtEDO este obligatorie pentru statele ce au ratificat CEDO, solicită instanţei de judecată să aplice direct Convenţia Europeană a Drepturilor Omului şi jurispudenţa sa, şi să constate că procedura testării integrităţii profesionale ce la vizat pe Huzun Constantin este contrară dreptului la un proces echitabil.

Menţionează că în conformitate cu jurisprudenţa Curţii Europene, instigarea are loc acolo unde lucrurile nu se limitează la cercetarea activităţii ilegale de o manieră esenţialmente pasivă, ci se exercită o influenţă asupra subiectului în vederea comiterii unei fapte sancţionabile care, altfel, nu ar fi fost comisă (a se vedea cauzele Pareniuc v. Moldova, § 38; Teixeira de Castro v. Portugalia, § 38).

Cele mai importante principii directoare cu referinţă la provocare pot fi desprinse din jurisprudenţa Curţii Europene, în special, Furcht v. Germania, 23 octombrie 2014, §§ 47-53; Bannikova v. Rusia, 4

noiembrie 2010, §§ 36-50; Ramanauskas v. Lituania, 5 februarie 2008, §§50-61; Khudobin v. Rusia, 26 octombrie 2006, §128; Texeira de Castro v. Portugalia, 9 iunie 1998, §36, şi pot fi rezumate în felul următor:

- implicarea unui agent sub acoperire impune existenţa unor motive prealabile întemeiate pentru a se bănui că persoana vizată este implicată într-o activitate criminală similară sau a comis un act criminal similar celui comis anterior;

- autorizarea activităţii unui agent sub acoperire trebuie să fie legală din punct de vedere formal; o simplă decizie administrativă în care nu sunt prezentate informaţii complete cu privire la scopul şi motivele aplicării unei astfel de metode nu este suficientă;

- în ceea ce priveşte scopul implicării unui agent sub acoperire, acesta poate fi implicat (doar) pentru a se alătura unei urmăriri penale în curs de desfăşurare, el trebuind să se abţină de la instigarea persoanei vizate la comiterea unui act criminal (agent provocator) - de exemplu prin oferirea „insistentă" a unei sume de bani în scopul comiterii unei infracţiuni.

Aplicarea acestor principii directoare în speța dată denotă că reclamantul a fost victima unei provocări din partea agenților statului.

Cu trimitere la cele relatate mai sus şi la actele procedurii administrative, reclamantul consideră că procedura testării integrităţii profesionale s-a desfăşurat cu încălcări ale dreptului la un proces echitabil, iar Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 cu privire la evaluarea integrităţii instituţionale, nu stabileşte suficiente garanţii pentru agentul public vizat, fapt ce contravine Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, subsidiar jurisprudenţei CtEDO, iar acele garanţii care sunt consfinţite prin Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, nu au fost respectate de către agenţii statului (testorii), precum şi reclamantul a fost victima unei provocări din partea agenţilor statului.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Pîrîtul - Centrul Național Anticorupție, la 22.09.2022 a depus referință, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată (f.d. 31-33).

Pîrîtul - Inspectoratul General al Poliției, la 30.08.2022 a depus referință, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată în partea ce vizează IGP, ca fiind neîntemeiată (f.d. 19-27).

În ședința de judecată de examinare şi soluționare în fond a acțiunii, reprezentantul reclamantului Constantin Huzun – avocatul Vitalii Furtuna, a susținut cererea de chemare în judecată înaintată, solicitând admiterea cesteia.

Reprezentantul pârâtului Centrul Național Anticorupție – Tatiana Pavalachi, în ședința de judecată de examinare şi soluționare în fond a acțiunii, nu a recunoscut acțiunea solicitând respingerea acesteia pentru motivele invocate expres în referința anexată la dosar.

Reprezentantul pârâtului Inspectoratul General al Poliției, în ședința de judecată de examinare şi soluționare în fond a acțiunii, nu s-a prezentat, însă prin referința depusă a solicitat expres examinarea prezentei acțiuni în lipsă.

Examinînd cererea de chemare în judecată, audiind explicaţiile participanților la proces, cercetînd probele anexate la dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, studiind normele legii

aplicabile, instanţa de judecată conchide că aceasta este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

În condițiile speței, „Raportul CNA privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publice și subdiviziunilor din subordine nr. 9512 din 05.07.2022", constituie în sine act administrativ individual defavorabil pentru Constantin Huzun, pasibil controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Or, conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, asemenea gen de litigii sunt exceptate de la obligativitatea tranșării prejudiciare în conformitate cu art. 22 din Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013 combinat cu art. 163 lit. c) Cod Administrativ.

În privința termenului de contestare a actului evidențiat supra, instanța corelînd momentul notificării Raportului CNA nr. 9512 din 05.07.2022, 14.07.2022, cu momentul înaintării acțiunii în judecată – 19.07.2022, atestă întrunirea termenilor legali de valorificare a acțiunii.

Din conținutul acțiunii, prin prisma cadrului legal citat, rezultă că, Constantin Huzun, revendică un drept subiectiv vătămat şi repercusiunile negative generate de actul administrativ individual defavorabil contestat.

În urma analizei actului administrativ contestat, precum și a contextului solicitărilor formulate de reclamant, instanța constată că acțiunea dedusă judecații este o acțiune în anulare, conform prevederilor art. 206 Cod Administrativ.

Totodată, ținând cont de localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 Cod Administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

Prin urmare, instanța consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod Administrativ, nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Materialele cauzei denotă că, prin Decizia Centrului Național Anticorupție nr.2c-d din 24.08.2021, în temeiul prevederilor art. 14 alin.(1) (2), art. 15 alin.(2) al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, s-a dispus :

1. A iniţia testarea integrităţii profesionale în privinţa agenţilor publici din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine pe un termen de 6 luni;

2. A înainta instanţei de judecată demers privind autorizarea Deciziei de iniţiere a testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine;

3. Efectuarea testării integrităţii profesionale se pune în sarcina Direcţiei testarea integrităţii profesionale (f.d.33-39).

Prin demersul nr.20/248i din 25.08.2021 adresat Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Centrul Național Anticorupție a solicitat : Autorizarea Deciziei de inițiere a testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine, pe un termen de 6 luni (f.d.40-46).

Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07.09.2021, s-a dispus :

Se admite demersul nr.20/248 „c" din 25.08.2021 înaintat de Centrul Naţional Anticorupţie, în persoana şefului Direcţiei testarea integrităţii profesionale, privind autorizarea deciziei de iniţiere a testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine, pe un termen de 6 luni.

Se autorizează decizia de iniţiere a testării integrităţii profesionale în cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine.

Eşantionul agenţilor publici supuşi testării din cadrul Inspectoratului Naţional de Securitate Publică şi subdiviziunilor din subordine, se stabileşte până la 20% din agenţii publici din cadrul instituţiei supuse evaluării integrităţii instituţionale.

În vederea asigurării probării exacte a implicării în manifestări de corupţie a subiecţilor testării integrităţii profesionale, prin faptul pretinderii sau acceptării primirii unor bunuri, servicii, privilegii sau avantaje, în conformitate eu prevederile art. 16 alin.(5) din Legea nr. 325 din 23.12.2013, testorii vor putea transmite agenţilor publici bunuri, acorda servicii, privilegii sau avantaje.

Fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională în conformitate cu prevederile Legii nr.325 din 23.12.2013 se va face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obținere în mod ascuns a informației din dotarea Centrului Naţional Anticorupţie sau din alte surse.

Termenul de desfăşurare a testării integrităţii profesionale este de 6 (şase) luni.

Testarea integrităţii profesionale se pune în sarcina Centrului Naţional Anticorupţie (f.d.47-54).

La data de 07.04.2022 prin scrisoarea nr.06/4-2056, Centrul Național Anticorupție a informat Șeful Inspectoratului General al Poliției, că în conformitate cu prevederile art.4 alin.(1) lit.e) din Legea nr. 1104/2002 cu privire la Centrul Naţional Anticorupţie, Centrul a iniţiat evaluarea integrităţii instituţionale la Inspectoratul General al Poliţiei, cu accent pe activitatea Inspectoratului Naţional de Securitate Publică, în condiţiile Legii nr.325/23.12.2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale (f.d.55).

Ulterior, la data de 05.07.2022, Centrul Național Anticorupție a informat Șeful Inspectoratului General al Poliției, că în cadrul procesului de evaluare instituțională, inițiat la Inspectoratul Naţional de Securitate Publică, agenţii publici din cadrul entităţii au fost supuşi, în perioada 07.09.2021 - 07.03.2022, testării integrităţii profesionale în condiţiile Legii nr.325/23.12.2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale. Agenţii publici supuşi testului au fost selectaţi aleatoriu, iar identificarea acestora s-a efectuat în baza informaţiei prezentate de către INSP prin scrisoarea nr.34/17-3733 din 06.05.2022, care însă a fost incompletă (f.d.57-58).

Cadrul normativ general.

Conform art. 53 din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

Conform art. 3 Cod Administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 6 Cod Administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

Conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 Cod Administrativ, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestațiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestație se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

Conform art. 16 Cod Administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 18, 19, 20 Cod Administrativ, Interesul public vizează ordinea de drept, democrația, garantarea drepturilor și a libertăților persoanelor, precum și obligațiile acestora, satisfacerea necesităților sociale, realizarea competențelor autorităților publice, funcționarea lor legală și în bune condiții. Cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative. Dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 21 Cod Administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative. Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autoritățile publice și instanțele de judecată

competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Conform art. 22 Cod Administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform art. 30 Cod Administrativ, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În concordanță cu art. 31 Cod Administrativ, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

Conform art. 137 Cod Administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Daca autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale.

Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

Conform art. 189 alin. (1) Cod Administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 225 Cod Administrativ, instanţa de judecată nu este competentă să se pronunţe asupra oportunităţii unui act administrativ.

Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) şi-a exercitat dreptul discreţionar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar;

d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege.

În cazul în care au fost emise acte administrative individuale şi normative referitoare la securitatea naţională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepţionale, la măsurile de urgenţă luate de autorităţile publice în vederea combaterii calamităţilor naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor şi a altor fenomene similare, instanţa de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanţe:

a) existenţa situaţiei excepţionale la data la care a fost emis actul;

b) competenţa autorităţii publice de a emite actul;

c) existenţa interesului public care justifică emiterea actului administrativ;

d) imposibilitatea efectivă a autorităţii publice de a emite actul în condiţii obişnuite.

Alte limitări ale examinării judiciare în cauzele de contencios administrativ sunt reglementate expres prin legi speciale.

Cadrul normativ special.

Art. 2 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, prevede că, Evaluarea integrităţii instituţionale se realizează în scopul:

a) sporirii responsabilităţii conducătorilor entităţilor publice şi organelor de autoadministrare pentru dezvoltarea, menţinerea şi consolidarea climatului de integritate profesională în cadrul entităţilor publice;

b) asigurării integrităţii profesionale a agenţilor publici, prevenirii şi combaterii corupţiei în cadrul entităţilor publice;

c) identificării, evaluării şi înlăturării riscurilor de corupţie din cadrul entităţilor publice;

d) creşterii numărului de denunţuri privind manifestările de corupţie admise de către agenţii publici.

Conform art. 3 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, Procesul de evaluare a integrităţii instituţionale se desfăşoară cu respectarea obligatorie a următoarelor principii :

a) legalitatea;

b) respectarea drepturilor şi a libertăţilor fundamentale ale omului, a demnităţii umane şi profesionale;

c) stabilirea echilibrului just dintre drepturile şi libertăţile fundamentale ale cetăţenilor afectaţi de manifestările de corupţie ale agenţilor publici, pe de o parte, şi drepturile şi libertăţile fundamentale ale agenţilor publici, pe de altă parte;

d) tratamentul nepărtinitor, echitabil şi nediscriminatoriu al agenţilor publici supuşi testării;

e) prezumţia de bună-credinţă a subiecţilor evaluării integrităţii instituţionale;

f) prezumţia integrităţii instituţionale a entităţilor publice;

g) transparenţa rezultatelor evaluării integrităţii instituţionale, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege şi Legea nr.245 din 27 noiembrie 2008 cu privire la secretul de stat;

h) respectarea vieţii private şi protecţia datelor cu caracter personal.

Conform art. 4 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică :

test de integritate profesională – creare şi aplicare de către testor a unor situaţii virtuale, simulate, similare celor din activitatea de serviciu, materializate prin operaţiuni disimulate, condiţionate de activitatea şi comportamentul agentului public testat, în vederea urmăririi pasive şi stabilirii reacţiei şi a conduitei acestuia, determinînd astfel gradul de afectare a climatului de integritate instituţională şi riscurile de corupţie în cadrul entităţii publice în procesul evaluării integrităţii instituţionale;

testarea integrităţii profesionale – totalitate a proceselor aferente desfăşurării testului de integritate profesională, etapă a evaluării integrităţii instituţionale;

testor – angajat al Centrului Naţional Anticorupţie sau al Serviciului de Informaţii şi Securitate abilitat, în temeiul prezentei legi sau al legii speciale, cu atribuţii şi competenţe de aplicare a testelor de integritate profesională;

incident de integritate – manifestare de corupţie produsă în împrejurări reale, altă manifestare similară manifestării de corupţie, produsă în cadrul unui test de integritate profesională;

Conform art. 6 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, (1) Subiecţi ai evaluării integrităţii instituţionale sînt entităţile publice, organele de autoadministrare, agenţii publici, Centrul Naţional Anticorupţie şi Serviciul de Informaţii şi Securitate.

(2) Evaluarea integrităţii instituţionale se efectuează în privinţa entităţilor publice şi prevede posibilitatea aplicării testelor de integritate profesională agenţilor publici.

(3) Evaluarea integrităţii instituţionale şi testele de integritate profesională sînt realizate de către Centrul Naţional Anticorupţie şi Serviciul de Informaţii şi Securitate.

Conform art. 7 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, (1) Agenţii publici au dreptul :

a) de a fi informaţi despre cerinţele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenţilor publici în cadrul entităţii publice, precum şi despre sancţiunile disciplinare care pot fi aplicate pentru nerespectarea lor, în conformitate cu prevederile art.5;

b) de a fi informaţi cu privire la planul de integritate, adoptat în urma anunţării rezultatelor evaluării integrităţii instituţionale;

c) de a fi informaţi cu privire la testele de integritate profesională realizate în privinţa lor;

d) de a contesta, în ordinea contenciosului administrativ, în instanţa de judecată aplicarea testului de integritate profesională realizat în privinţa sa.

(2) Agenţii publici au obligaţia :

a) să nu admită manifestări de corupţie;

b) să denunţe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicaţi în acţiunile prevăzute la lit.a);

c) să denunţe imediat influenţele necorespunzătoare, să declare cadourile şi conflictul de interese în conformitate cu legislaţia;

d) să cunoască şi să respecte obligaţiile ce le revin conform politicilor anticorupţie naţionale şi sectoriale prevăzute la art.5;

e) să respecte cerinţele specifice de integritate profesională pentru activitatea agenţilor publici în cadrul entităţii publice, care i-au fost aduse la cunoştinţă;

f) să îndeplinească măsurile incluse în planul de integritate adoptat în urma evaluării integrităţii instituţionale.

Conform art. 9 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, (1) Instituţia care evaluează integritatea instituţională are următoarele drepturi :

a) de a determina domeniile de iniţiere a evaluării integrităţii instituţionale, entităţile publice care urmează a fi evaluate, agenţii publici din cadrul entităţii publice selectaţi aleatoriu pentru a fi supuşi testelor de integritate profesională, precum şi frecvenţa evaluărilor, în conformitate cu metodologia prevăzută la alin.(2) lit.h);

b) de a organiza şi a beneficia de instruiri speciale cu privire la metodele şi mijloacele aplicate în cadrul evaluării integrităţii instituţionale;

c) de a folosi în cadrul testării integrităţii profesionale acte care codifică identitatea persoanelor, inclusiv a celor prevăzute la art.16 alin.(2), a structurilor, organizaţiilor, încăperilor şi mijloacelor de transport;

d) de a efectua repetat o evaluare a integrităţii instituţionale a entităţii publice anterior evaluate pentru a verifica progresele de consolidare a integrităţii instituţionale, urmare a adoptării şi implementării planului de integritate;

e) de a propune entităţilor publice ierarhic superioare şi/sau organelor de autoadministrare destituirea conducătorilor entităţilor publice supuse evaluării repetate, conform lit.d), în cazul eşuării planului de integritate;

f) de a contesta deciziile conducătorilor entităţilor publice pe marginea rapoartelor de evaluare a integrităţii instituţionale sau a refuzului entităţilor publice ierarhic superioare şi organelor de autoadministrare de a da curs propunerii prevăzute la lit.e) în conformitate cu prevederile Codului administrativ;

g) să aibă acces gratuit la registrele de stat, inclusiv în format electronic, la bazele de date de stat necesare pentru verificarea respectării politicilor anticorupţie naţionale şi sectoriale care asigură climatul de integritate instituţională, prevăzute la art.5.

Conform art. 15 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, (3) În procesul testării integrităţii profesionale, testorii întreprind măsurile necesare în vederea susţinerii situaţiilor virtuale simulate, planificate conform alin.(1) lit.e), asigurînd astfel realizarea prevederilor planului de testare a integrităţii profesionale. La solicitarea instituţiei care evaluează integritatea instituţională, alte instituţii îi acordă asistenţă gratuită la realizarea măsurilor de susţinere a situaţiilor virtuale simulate. (4) În situaţii neprevăzute, testorii pot devia de la planul aprobat în măsura în care acţiunile lor contribuie la realizarea obiectivelor testării integrităţii profesionale şi nu conduc la schimbarea condiţiilor de autorizare a deciziei motivate prevăzute la art.14.

Conform art. 16 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, (5) Fixarea comportamentului agentului public supus testului de integritate profesională se face cu utilizarea mijloacelor de înregistrare audio/video, mijloacelor de comunicare, altor mijloace tehnice de obţinere în mod ascuns a informaţiei din dotarea instituţiilor care evaluează integritatea instituţională sau din alte

surse, precum şi cu posibilitatea transmiterii bunurilor, oferirii serviciilor, acordării privilegiilor şi avantajelor, doar în condiţiile reflectării acestor mijloace şi posibilităţi în decizia motivată de iniţiere a testării integrităţii profesionale, autorizată conform art.14.

Conform art. 17 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, (1) Rezultatul testului de integritate profesională este apreciat drept :

a) pozitiv – dacă agentul public testat a dat dovadă de integritate profesională, respectînd obligaţiile prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a)-c);

b) negativ – dacă agentul public testat nu a respectat obligaţiile prevăzute la art.7 alin.(2) lit.a)–c);

c) neconcludent – dacă comportamentul agentului public testat nu permite aprecierea rezultatului testului nici ca pozitiv, nici ca negativ, precum şi în situaţiile în care testul de integritate profesională a fost realizat cu încălcarea prevederilor prezentei legi.

(2) Materialele testelor de integritate profesională se verifică de către judecătorul din cadrul instanţei de judecată care a autorizat decizia motivată de iniţiere a testării integrităţii profesionale. În procesul verificării, judecătorul examinează respectarea de către testor a deciziei motivate, confirmă sau modifică propunerea instituţiei care evaluează integritatea instituţională cu privire la aprecierea comportamentului agentului public testat şi constată rezultatele testării integrităţii profesionale în conformitate cu prevederile alin.(1).

Conform art. 18 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, (1) După parcurgerea tuturor etapelor prevăzute la art.13, instituţia care evaluează integritatea instituţională întocmeşte raportul privind rezultatele evaluării integrităţii instituţionale, care conţine informaţii privind :

a) iniţiatorul şi etapele evaluării integrităţii instituţionale;

b) riscurile de corupţie ce afectează activităţile entităţii publice;

c) constatările cu privire la climatul de integritate a entităţii publice, conform prevederilor art.5;

d) incidentele de integritate admise de agenţii publici;

e) rezultatele testării integrităţii profesionale a agenţilor publici, cu descrierea activităţilor de testare desfăşurate conform planului de testare a integrităţii profesionale, a comportamentului şi acţiunilor agenţilor publici în timpul testului;

f) nivelul de afectare a drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului prin manifestările de corupţie din cadrul entităţii publice;

g) recomandările/cerinţele minime de înlăturare a riscurilor de corupţie.

(2) Raportul prevăzut la alin.(1) se întocmeşte astfel încît să nu fie admisă deconspirarea persoanelor implicate în realizarea testului de integritate profesională, să nu fie dezvăluite forţele, mijloacele, sursele, metodele şi planurile de activitate ale Centrului Naţional Anticorupţie şi ale Serviciului de Informaţii şi Securitate, precum şi alte informaţii cu accesibilitate limitată.

Raționamentele instanței de judecată în lumina cadrului normativ, întemeiate pe circumstanțele faptice probate.

În contextul certitudinii juridice, orice persoană căreia nu i-au fost satisfăcute cerințele legale de către o autoritate publică trebuie să cunoască într-o formă explicită motivele care au stat la baza unei asemenea hotărâri. Enunțarea abstractă și evazivă a normei legale fără a o proiecta situației faptice nu îndeplinește dezideratele abordate mai sus.

La caz se atestă că, conform Extrasului din Raportul CNA privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publice și subdiviziunilor din subordine *(nr. înreg.9512 din 05.07.2022),* s-a reținut următoarele :”1.46. Huzun Constantin, echipajul MAI 9715, mun.

Chişinău, bd. Iuri Gagarin 2*, exercitându-şi atribuţiile de serviciu, agentul public Huzun Constantin a stopat automobilul condus de testor care nu a cedat trecerea pietonului şi nu purta centura de siguranţă. Agentul public s-a prezentat şi a comunicat testorului încălcările comise, sumele amenzilor şi punctele de penalizare care urmează a fi aplicate. Între timp stopând un automobil ce a comis aceeaşi încălcare, însă ulterior lăsînd să plece fără i-a fi întocmit proces-verbal cu privire la contravenţie. În cadrul discuţiei cu testor, agentul public tărăgăna din timp, arătînd testorului predispunerea de negociere. Testorul a propus agentului public să întocmească proces-verbal pe o încălcare, care prevede o sancţiune mai mică şi nu prevede aplicarea punctelor de penalizare. Agentul public a răspuns că testorul are o amendă de 2400 lei, adăugând: „ - Da asta depinde de singur, dacă vrei îţi fac vreo una care să plăteşti numai vreo 200 lei şi...", testorul a acceptat propunând să fie întocmit proces-verbal pe faptul că a trecut drumul nereglementar, agentul public a răspuns că pentru astfel de încălcare nu poate, precizînd:„- îţi pun una să plăteşti 200 lei şi o să fie tot normal". Atunci, testorul a întrebat dacă 200 de lei din partea sa va fi bine, la ce agentul public a făcut din umeri dînd de înţeles că suma nu este suficientă. Ulterior testorul a întrebat dacă să pună banii în asigurare, la ce agentul public a cerut testorului să urce în maşină şi să aştepte cînd el se va apropia. Ulterior, agentul public Huzun Constantin a comunicat testorului că după automobilul acestuia în sistem sînt amenzi neachitate. Testorul a precizat că automobilul nu îi aparţine şi nu el a acumulat amenzile. Agentul public a informat testorul că va întocmi o citaţie pentru proprietarul automobilului. În cadrul discuţiei purtate agentul public exercita o presiune psihologică asupra testorului în vederea determinării acestuia de a majora suma propusă de 200 lei anterior. Astfel, testorul a întrebat dacă urmează să meargă pînă la maşină, la ce agentul public a răspuns: „-Aici!", testorul a transmis în mîină agentului public suma de 400 lei spunând:„ - Ţine 400 ca să nu am întrebări! E bun aşa? ", agentul public a luat banii şi a răspuns:„- Da, da."*(f.d.15).

Este de menționat că, la 05.07.2022 Centrul National Anticorupție a informat Inspectoratul General al Poliției despre faptul că, în cadrul procesului de evaluare instituțională, inițiat la Inspectoratul Național de Securitate Publică, agenții publici din cadrul entității au fost supuși, în perioada 07.09.2021 - 07.03.2022, testării integrității profesionale în condițiile Legii nr. 325/23.12.2013 privind evaluarea integrității instituționale.

Agenţii publici supuşi testului au fost selectaţi aleatoriu, iar identificarea acestora s-a efectuat în baza informaţiei prezentate de către INSP prin scrisoarea nr.34/17-3733 din 06.05.2022, care însă a fost incompletă.

În acest context, s-a solicitat în termen de 10 zile să se identifice agenţii publici testaţi dar neidentificaţi de către experţii CNA, având ca suport Raportul privind rezultatele testării integrităţii profesionale, înregistrările audio/video a testării integrităţii profesionale, precum şi tabelul cu data şi ora desfăşurării testului. Informaţia respectivă urmează a fi prezentată în mod prioritar Centrului Naţional Anticorupţie, pentru a include rezultatele în Cazierul privind integritatea profesională a agenţilor publici

În speță, instanța consideră necesar a reține că, în cadrul examinării cauzei și anume la etapa reproducerii înregistrărilor video efectuate în cadrul testului de integritate profesională în privința reclamantului a stopat automobilul testorului, pentru că nu a cedat trecerea pietonului şi nu purta centura de siguranţă, în cadrul discuţiei cu testorul, agentul public a arătat testorului predispunerea de negociere. Testorul a propus agentului public să întocmească proces-verbal pe o încălcare, care prevede o sancţiune mai mică şi nu prevede aplicarea punctelor de penalizare. Agentul public a răspuns că testorul are o amendă de 2400 lei, adăugând că asta depinde de agentul public, dacă dorește îi face vreo una care să plătească numai vreo 200 lei", testorul a acceptat propunând să fie întocmit proces-verbal pe faptul că a trecut drumul nereglementar, agentul public a răspuns că pentru astfel de încălcare nu poate, precizînd că

îi pune una să plătească 200 lei şi o să fie tot normal. Atunci, testorul a întrebat dacă 200 de lei din partea sa va fi bine, la ce agentul public a dat de înţeles că suma nu este suficientă. Ulterior testorul a întrebat dacă să pună banii în asigurare, la ce agentul public a cerut testorului să urce în maşină şi să aştepte cînd el se va apropia. În cadrul discuţiei purtate agentul public exercita o presiune psihologică asupra testorului în vederea determinării acestuia de a majora suma propusă de 200 lei anterior. Astfel, testorul a întrebat dacă urmează să meargă pînă la maşină, la ce agentul public a răspuns: „-Aici!", testorul a transmis în mîină agentului public suma de 400 lei spunând:„ - Ţine 400 ca să nu am întrebări! E bun aşa? ", agentul public a luat banii şi a răspuns:„- Da, da."

Prin urmare, se constată că, reclamantul Constantin Huzun, prin admiterea manifestării de corupție, nedenunțarea manifestărilor de corupţie ce au avut loc, a încălcat prevederile art.7 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, care stabilește că : (2) Agenţii publici au obligaţia :

a) să nu admită manifestări de corupţie;

b) să denunţe imediat organelor competente orice tentativă de a fi implicaţi în acţiunile prevăzute la lit.a);

c) să denunţe imediat influenţele necorespunzătoare, să declare cadourile şi conflictul de interese în conformitate cu legislaţia;

d) să cunoască şi să respecte obligaţiile ce le revin conform politicilor anticorupţie naţionale şi sectoriale prevăzute la art.5.

Conform art.5 al Legii privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013, (2) Climatul de integritate instituţională se asigură prin aplicarea politicilor anticorupţie naţionale şi sectoriale, precum şi a cerinţelor specifice de integritate profesională pentru activitatea agenţilor publici în cadrul entităţii publice. Se consideră politici anticorupţie naţionale şi sectoriale care asigură climatul de integritate instituţională următoarele :

g) denunţarea şi tratarea influenţelor necorespunzătoare;

h) denunţarea manifestărilor de corupţie şi protecţia avertizorilor de integritate;

i) neadmiterea manifestărilor de corupţie;

De asemenea este de menționat că conform art.26 al Legii cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului nr. 320 din 27.12.2012, (1) Poliţistul îşi desfăşoară activitatea profesională în interesul şi în sprijinul persoanei, comunităţii şi al instituţiilor statului, exclusiv pe baza şi în executarea legii, fiind obligat : k[1]) să respecte prevederile art. 7 alin. (2) din Legea nr. 325 din 23 decembrie 2013 privind evaluarea integrităţii instituţionale.

Este de apreciat critic poziția reclamantului precum că, inițiativa de corupere a parvenit din partea agenţilor statului (testorilor), care pe parcursul verificării au insistat asupra „rezolvării" cazului pe loc, ce într-un final a dus la acceptarea sumei de bani oferite, or înregistrarea video/audio vizionată în cadrul examinării cauzei demonstrează contrariul.

Avînd în vedere comportamentul și intenția testorului care expres a întrebat dacă : *"urmează să meargă pînă la maşină, la ce agentul public a răspuns: „-Aici!", testorul a transmis în mîină agentului public suma de 400 lei spunând:„ - Ţine 400 ca să nu am întrebări! E bun aşa? ", agentul public a luat banii şi a răspuns:„- Da, da."*, reclamantul era obligat să denunţe imediat organelor competente despre respectiva situație.

Instanţa reține că CNA a iniţiat testarea integrităţii profesionale cu respectarea procedurilor legale de motivare a deciziei de iniţiere a evaluării integrităţii instituţionale şi a fost împuternicit legal să desfăşoare testarea integrităţii profesionale în privinţa reclamantului prin încheierea Judecătoriei Chişinău

(sediul Centru) din 07.09.2021. Or, situaţia în care a fost surprins reclamantul, nu constituie o provocare din partea testorului, dar o situaţie virtuală, simulată şi similară celei din activitate de serviciu, asupra căreia ultimul întocmeşte un raport privind rezultatele testării.

Coroborînd circumstanţele stabilite cu certitudine în cadrul ședinței de judecată cu normele legale relevante cazului din speţă, precum și suportul probatoriu dedus instanței de către participanții la proces, instanța de judecată reține legalitatea actului administrativ contestat – Raportul privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor subordonate nr.9512 din 05.07.2022, în partea în care este vizat Gheorghe Negură.

În acest context, instanța relevă că, argumentele reclamatului indicate întru susținerea acțiunii înaintate, nu pot servi temei întru admiterea acesteia, deoarece reclamantul, nu a prezentat careva temeiuri privind ilegalitatea actului contestat. Or, conform art. 93 alin. (1) Cod Administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția.

În concluzie, argumentele reclamantului nu pot fi reținute, deoarece aceasta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar actul contestat se întemeiază pe o interpretare corectă a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită a probelor, în conformitate cu competenţele prevăzute de Legea privind evaluarea integrităţii instituţionale nr. 325 din 23.12.2013.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Din considerentele menţionate supra, instanța ajunge la concluzia de a respinge acțiunea înaintată de către Constantin Huzun împotriva Centrului Național Anticorupție, Inspectoratul General al Poliției, ca fiind neîntemeiată, or pîrîtul prin argumentele şi probele anexate la materialele cauzei a demonstrat legalitatea actului contestat.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Constantin Huzun împotriva Centrului Național Anticorupție, Inspectoratul General al Poliției, cu privire la anularea parțială a Raportului privind rezultatele testării integrității profesionale în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică și subdiviziunilor din subordine nr.9512 din 05.07.2022, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru